

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/75/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617010312
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Kosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1617010312.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marcely Kosovej a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Michala Valenta, v trestnej veci obžalovaného U. N., pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/19/2017 zo dňa 23. 04. 2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. januára 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 tr. por. sa odvolanie obžalovaného U. N., nar. XX. XX. XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/19/2017 zo dňa 23. 04. 2018 bol obžalovaný U. N. uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

„dňa 31.03.2017, v čase okolo 21.10 h v L., na E. gen. M.R. F. v blízkosti večierky N. v smere do centra mesta, pristúpil k osobnému motorovému vozidlu značky N. N., červenej farby, V.: MA-XXX BM, F.: Z pričom päšťami začal udierať po jeho kapote, následne vyskočil na kapotu a trhal ramienko predného stierača na strane spolujazdca, čím týmto konaním spôsobil poškodenému I. Q., nar. XX.XX.XXXX, škodu na uvedených častiach osobného motorového vozidla v celkovej výške 585,31,- Eur.“

Za uvedený prečin mu bol podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol obžalovaný, v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. povinný nahradiť poškodenému I. Q. spôsobenú škodu vo výške 585,31 Eur.

Uvedený rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný proti nemu podal riadne a včas odvolanie, čo do výroku o treste, ktoré odôvodnil písomnými podaniami doručenými okresnému súdu dňa 09. 05. 2018 a dňa 04. 07. 2018.

V písomne zdôvodnených odvolania v podstate uviedol, že vzhľadom na jednotlivé okolnosti prípadu, a to najmä vzhľadom na jeho nepriaznivý zdravotný stav, považuje uložený trest za neprimerane prísny. Poukázal na to, že ku skutku sa priznal a tento i úprimne oľutoval, je zamestnaný, snaží sa žiť slušným životom a nepožíva alkoholické nápoje a ani iné návykové látky. Vyjadril presvedčenie, že pre spoločnosť bude prínosnejší, ak bude pracovať, zapájať sa do spoločenského života a platiť dane. Dodal, že od prejednávaneho skutku sa ďalšej trestnej činnosti nedopustil. Odvolaciemu súdu dal do pozornosti základné zásady trestania, najmä požiadavku primeranosti trestu. Krajskému súdu navrhol, aby mu bol uložený alternatívny peňažný trest.

Okresná prokuratúra Malacky sa v lehote danej jej okresným súdom k podanému odvolaniu obžalovaného nevyjadrila.

Krajský súd v Bratislave vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného podľa § 293 ods. 5 Tr. por. keďže boli splnené pre to všetky zákonné podmienky, pričom obžalovaný mal upovedomenie o termíne verejného zasadnutia riadne prevzaté a bol v ňom upozornený na možnosť vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedla, že trest uložený obžalovanému je primeraný a okresným súdom bol ukladaný v súlade so zákonom a preto navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Poškodený I. Q. na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť s tým, že obžalovaný mu doposiaľ nič neuhradil so spôsobenej škody.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, primárne konštatoval prípustnosť odvolania a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por., preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného U. N. nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto okresný súd správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Úvodom je nevyhnutné konštatovať, že obžalovaný U. N., po riadnom poučení podľa § 257 ods. 1 písm. a/, b/, c/, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 a ods. 8 Tr. por., urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., teda, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v podanej obžalobe, následkom čoho okresný súd, po splnení všetkých zákonom prepísaných podmienok, v súlade s § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o jeho vine s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Na takomto základe potom prvostupňový súd vykonal dokazovanie len v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o výroku o treste a náhrade škody s tým, že vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne, pričom v dôvodoch rozsudku správne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaného dokazovania v naznačenom smere. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé ako sa vyrovnal s obžalobou ako aj s obhajobou obžalovaného, a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke uloženého trestu čo do jeho druhu a výmery a náhrady škody ako to predpokladá § 168 Tr. por. S dôvodmi rozsudku súdu prvého stupňa sa Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, stotožňuje a na tieto aj v podrobnostiach poukazuje.

Pokiaľ sa týka odvolacieho argumentu obžalovaného o prísnosti uloženého trestu, krajský súd uvádza, že prvostupňový súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery zákonným spôsobom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný bol doposiaľ 4 krát súdne trestaný a prerokúvaného trestného činu sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/31/2016 zo dňa 04. 03. 2016 a právoplatným dňa 12. 05. 2016, ktorá skúšobná doba plynie od 13. 05. 2016 do 12. 11. 2019. Je síce pravdou, že na obžalovaného sa v 3 prípadoch hľadí, akoby nebol odsúdený, avšak skutočnosť, že páchatel spáchal skutok, ktorý má znaky trestného činu a skutočnosť, že bol za tento skutok súdom právoplatne odsúdený, sú dve rozdielne skutočnosti. Právna fikcia, že sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený, znamená v podstate zánik

skutočnosti odsúdenia a jej účinky sú ako v prípade zahľadania odsúdenia, v dôsledku čoho na toto právoplatné odsúdenie nebude možné prihliadať v neskoršom konaní pre iný trestný čin. Táto fikcia však neznamená aj zánik skutočnosti, že páchateľ spáchal trestný čin, lebo nepôsobí tak, že „ikviduje“ samotný fakt spáchania činu. Preto nebráni súdu, aby v neskoršom konaní, súvisiacom so skorším trestným činom a odsúdením na nepodmienečný trest, k tejto skutočnosti relevantne prihliadol a hodnotil ju z hľadiska jej materiálového významu pre riešenie otázky.

Nemožno prehliadnuť ani skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ 7 krát priestupkovo prejednávaný pre delikty proti verejnému poriadku, proti občianskemu spolunažívaniu a proti majetku.

Vyššie uvedené skutočnosti len dotvárajú celkový, pre obžalovaného nepriaznivý obraz o jeho osobe, ktorá nerešpektuje právny poriadok.

Neobstojí teda odvolacia námietka obžalovaného o neprimeranej prísnosti okresným súdom vymeraného trestu. Naopak. Odvolací súd považuje súdom prvého stupňa uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac za skôr mierny až benevolentný, najmä vzhľadom na osobu obžalovaného, ako aj na to, že prerokovaný trestný čin bol spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom za zločin. Pokiaľ obžalovaný argumentuje, okrem iného aj tým, že trest nemá spôsobovať páchateľovi zbytočné útrapy, tak bol to práve obžalovaný, ktorý spôsobil útrapy a to poškodenému I. Q., ktorý je občanom ťažko zdravotne postihnutým. V tomto kontexte odvolací súd uvádza, že obžalovanému nemohol sprítniť trest uložený prvostupňovým súdom, nakoľko možnosť zmeny rozhodnutia súdu prvého stupňa v neprospech obžalovaného vo výroku o treste je podmienená odvolaním prokurátora podaným v neprospech obžalovaného (zákaz reformatio in peius), ktoré v tomto prípade podané nebolo.

Napokon súladný so zákonom je i výrok okresného súdu o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ sa týka výroku o náhrade škody, tento nebol odvolaním napadnutý, avšak poškodenému bola priznaná ním uplatnená výška náhrady škody v ce om rozsahu.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil zákonné dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, preto odvolanie obžalovaného L. B. ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.